

ÎNCHEIERE

27 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Incom Trans”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu răspundere limitată „Incom Trans” împotriva Societății cu răspundere limitată „Nivilen Tur” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 23 martie 2021 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Incom Trans” și a fost menținută hotărârea din 26 noiembrie 2020 a Judecătoriei Cahul, sediul central,

constată:

La 15 mai 2020 SRL „Incom Trans” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Nivilen Tur” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, între SRL „Incom Trans”, în calitate de împrumutător și SRL „Nivilen Tur”, în calitate de împrumutat au fost încheiate mai multe contracte de împrumut.

Astfel, a menționat că, la 22 decembrie 2013, în baza contractului de împrumut nr.11, a împrumutat SRL „Nivilen Tur” suma de 360000 de lei, pe un termen de 2 ani, banii fiind transferați conform ordinului de plată nr. 7 din 23 decembrie 2013, de la contul său bancar la contul bancar al pârâtului.

La 26 decembrie 2013, în baza contractului de împrumut nr. 13, a împrumutat pârâtului suma de 50000 de lei, pe un termen de 2 ani, banii fiind transferați conform ordinului de plată nr. 7 din 26 decembrie 2013.

La 30 decembrie 2013, în baza contractului de împrumut nr. 14, a împrumutat pârâtului suma de 55000 de lei, pe un termen de 2 ani, banii fiind transferați conform ordinului de plată nr. 7 din 30 decembrie 2013.

La 30 decembrie 2013, în baza contractului de împrumut nr. 16, a împrumutat pârâtului suma de 20000 de lei, pe un termen de 2 ani, banii fiind transferați conform ordinului de plată nr. 8 din 31 decembrie 2013.

La 22 ianuarie 2014, în baza contractului de împrumut nr. 19, a împrumutat pârâtului suma de 32000 de lei, pe un termen de 2 ani, banii fiind transferați conform ordinului de plată nr. 9 din 22 ianuarie 2014.

La 02 aprilie 2014, în baza contractului de împrumut nr. 26, a împrumutat pârâtului suma de 20000 de lei, pe un termen de 2 ani, banii fiind transferați conform ordinului de plată nr. 2 din 03 aprilie 2014.

La 18 aprilie 2014, în baza contractului de împrumut nr. 28, a împrumutat pârâtului suma de 25000 de lei, pe un termen de 2 ani, banii fiind transferați conform ordinului de plată nr. 3 din 18 aprilie 2014.

La 06 mai 2014, în baza contractului de împrumut nr. 31, a împrumutat pârâtului suma de 35000 de lei, pe un termen de 2 ani, banii fiind transferați conform ordinului de plată nr. 4 din 06 mai 2014.

La 08 mai 2014, în baza contractului de împrumut nr. 33, a împrumutat pârâtului suma de 10000 de lei, pe un termen de 2 ani, banii fiind transferați conform ordinului de plată nr. 5 din 08 mai 2014.

A afirmat că, la 26 iunie 2014, conform extrasului din cont nr. 94 din 26 aprilie 2014, SRL „Nivilen Tur” i-a restituit suma de 142000 de lei.

A susținut că, la 22 iulie 2014, în baza contractului de împrumut nr. 21, a împrumutat pârâtului suma de 35000 de lei, pe un termen de 2 ani, banii fiind transferați conform ordinului de plată nr. 7 din 22 iulie 2013; la 25 august 2014, în baza contractului de împrumut nr. 37, a împrumutat pârâtului suma de 45000 de lei, pe un termen de 2 ani, banii fiind transferați conform ordinului de plată nr. 8 din 25 august 2014; la 12 ianuarie 2015, în baza contractului de împrumut nr. 38, a împrumutat pârâtului suma de 30000 de lei, pe un termen de 2 ani, banii fiind transferați conform extrasului bancar nr. 123 din 13 ianuarie 2015, de la contul împrumutătorului la contul împrumutatului și la 22 ianuarie 2015, în baza contractului de împrumut nr. 41, a împrumutat pârâtului suma de 54000 de lei, pe un termen de 2 ani, banii fiind transferați în două tranșe conform ordinului de plată nr. 03 din 23 ianuarie 2015 în sumă de 40000 de lei și ordinului de plată nr. 04 din 26 ianuarie 2015 în sumă de 14000 de lei, de la contul împrumutătorului la contul împrumutatului.

A declarat că, la 19 aprilie 2017, conform extrasului bancar, pârâtul i-a restituit suma de 10000 de lei, conform contractelor de împrumut, iar la 17 mai 2017, conform extrasului bancar, i-a restituit suma de 28000 de lei, conform contractelor de împrumut.

A notat că, conform actului de control din 04 mai 2020 cu privire la datoriile existente între agenții economici SRL „Nivilen Tur” și SRL „Incom Trans”, pârâtul îi datorează suma totală de 591000 de lei.

A invocat că, la 04 mai 2020 a expediat în adresa pârâtului o somație cu aviz recomandat, prin care a solicitat restituirea datoriei în sumă de 591000 de lei, în termen de 10 zile din momentul recepționării somației, însă nu a primit niciun răspuns.

A solicitat încasarea din contul pârâtului a datoriei în sumă de 591000 de lei.

Prin hotărârea din 26 noiembrie 2020 a Judecătorei Cahul, sediul central, acțiunea depusă de SRL „Incom Trans” cu privire la încasarea datoriei în baza contractului de împrumut nr. 41 din 22 ianuarie 2015 și a cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca neîntemeiată. Au fost respinse ca depuse cu omiterea termenului de prescripție pretențiile înaintate de către SRL „Incom Trans” cu privire la încasarea datoriei în baza contractelor de împrumut nr. 11 din 23 decembrie 2013, nr. 13 din 26 decembrie 2013, nr. 14 din 30 decembrie 2013, nr. 16 din 30 decembrie 2013, nr. 19 din 22 ianuarie 2014, nr. 26 din 02 aprilie 2014, nr. 28 din 18 aprilie 2014, nr. 31 din 06 mai 2014, nr.33 din 08 mai 2014, nr. 21 din 22 iulie 2014, nr. 37 din 25 august 2014 și nr. 38 din 12 ianuarie 2015. S-a încasat din contul SRL „Incom Trans” în beneficiul SRL

„Nivilen Tur” suma de 5000 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. Au fost respinse pretențiile înaintate de către SRL „Nivilen Tur” cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică în partea ce exced sumele adjudecate.

La 03 decembrie 2020 SRL „Incom Trans”, reprezentat de către avocatul Grigore Chiriacov, a declarat apel nemotivat, iar la 29 ianuarie 2021 a declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 23 martie 2021 a Curții de Apel Cahul, a fost respins apelul declarat de către SRL „Incom Trans” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a reținut că, SRL „Nivilen Tur” a restituit SRL „Incom Trans” la 26 aprilie 2014 suma de 142000 de lei (f. d. 37), conform contractelor nr. 16 din 30 decembrie 2013, nr. 19 din 22 ianuarie 2014, nr. 25 din 02 aprilie 2014, nr. 28 din 18 aprilie 2014, nr. 31 din 06 mai 2014 și nr. 33 din 08 mai 2014. Totodată, SRL „Nivilen Tur” a restituit SRL „Incom Trans” și împrumutul primit conform contractului nr. 41 din 22 ianuarie 2015 în mărime de 54000 de lei, achitând la 19 aprilie 2017 suma de 10000 de lei, la 17 mai 2017 - suma de 28000 de lei și la 27 mai 2020 - suma de 16000 de lei. În context, intimatul SRL „Nivilen Tur” a demonstrat prin probe pertinente executarea obligațiilor de restituire a sumelor împrumutate de la SRL „Incom Trans” în temeiul contractului de împrumut nr. 41 din 22 ianuarie 2015.

Astfel, instanța de apel a considerat că, prima instanță perfect legal a ajuns la concluzia netemeinicii cerinței înaintate de către SRL „Incom Trans” cu privire la încasarea de la SRL „Nivilen Tur” a sumei împrumutului în mărime de 54000 de lei, conform contractului de împrumut nr. 41 din 22 ianuarie 2015 așa cum acesta este deja executat. Or, prin stingerea obligațiilor încetează raporturile juridice dintre părți în partea ce se referă la obligația stinsă, conform art. 642 alin. (1) din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019).

Cât privesc contractele de împrumut încheiate între SRL „Incom Trans” și SRL „Nivilen Tur” cu nr. 11 din 22 decembrie 2013, nr. 13 din 26 decembrie 2013, nr. 14 din 30 decembrie 2013, nr. 16 din 30 decembrie 2013, nr. 19 din 22 ianuarie 2014, nr. 26 din 02 aprilie 2014, nr. 28 din 18 aprilie 2014, nr. 31 din 06 mai 2014, nr. 33 din 08 mai 2014, nr. 21 din 22 iulie 2014, nr. 37 din 25 august 2014 și nr. 38 din 12 ianuarie 2015, instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a respins cerințele înaintate de către SRL „Incom Trans” cu privire la încasarea datoriei din contul SRL „Nivilen Tur” în baza acestor contracte ca fiind depuse cu omiterea termenului de prescripție. Or, conform art. 267 alin. (1) din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019), termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanța de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani, iar apelanta a depus cerere de chemare în judecată la 15 mai 2020.

Instanța de apel a constatat că, SRL „Incom Trans” nu a fost lipsit de posibilitatea legală de a solicita de la SRL „Nivilen Tur”, inclusiv prin înaintarea unei acțiuni în instanța de judecată, achitarea datoriei în termen legal, având în vedere data intervenirii termenului de scadență pentru fiecare contract de împrumut încheiat cu intimatul.

Totodată, instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul apelantului cu referire la întreruperea termenului de prescripție prin recunoașterea datoriei de către intimat, care a efectuat achitări la 26 iunie 2014, 19 aprilie 2017 și 17 mai 2017, deoarece aceste achitări au fost efectuate în interiorul termenului de executare a obligației contractuale de restituire a împrumutului prevăzute de contractele de împrumut nr. 16 din 30 decembrie 2013, nr. 19 din 22 ianuarie 2014, nr. 26 din 02

aprilie 2014, nr. 28 din 18 aprilie 2014, nr. 31 din 06 mai 2014, nr. 33 din 08 mai 2014, iar prin cele din 19 aprilie 2017 și 17 mai 2017 s-a restituit împrumutul în baza contractului nr. 41 din 22 ianuarie 2015. Restituirea împrumutului în interiorul termenului de executare a obligației contractuale denotă încetarea raporturilor juridice dintre părți în partea ce se referă la obligația stinsă, și nu poate fi reținută ca o întrerupere a termenului de prescripție în sensul art. 277 alin. (1) și (2) din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019), după cum invocă apelantul, întrucât contractele de împrumut, în temeiul cărora s-au efectuat achitățile respective, constituie acte juridice distincte.

De asemenea, instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele apelantului cu privire la existența între părți a unui contract de colaborare, încheiat la 01 iulie 2013, or, clauzele contractului respectiv nu reflectă careva obligații de executare a contractelor de împrumut, acesta stabilind doar relații de colaborare între părți.

La 11 iulie 2021 SRL „Incom Trans”, prin intermediul poștei electronice, iar la 12 iulie 2021, prin intermediul oficiului poștal, a declarat recurs, iar la 25 octombrie 2021 a declarat recurs suplimentar împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel, la emiterea acesteia, a încălcat esențial și a aplicat eronat normele de drept material și procedural.

A menționat că, instanțele judecătorești au dat aprecieri eronate aspectului, ce se referă la termenul de prescripție invocat de către intimat și puse la baza hotărârilor adoptate.

A susținut că, instanțele ierarhic inferioare au ignorat cu desăvârșire faptul că, la baza relațiilor dintre SRL „Incom Trans” și SRL „Nivilen Tur” era contractul de colaborare nr. 2/2013 încheiat la 01 iulie 2013, care nu a fost contestat și este în vigoare, iar contractele de împrumut încheiate ulterior au fost întocmite mai mult la insistența conducerii băncii pentru a se permite efectuarea transferurilor bancare și pentru documentarea sumelor bănești transferate de SRL „Incom Trans” către SRL „Nivilen Tur”.

A afirmat că, recurentul întotdeauna a acționat cu bună-credință în raporturile juridice cu intimatul, neîncălând nici într-un fel principiile, care stau la baza legislației civile.

A notat că, de nenumărate ori SRL „Nivilen Tur”, prin acțiunile sale, a întrerupt termenul de prescripție extinctivă, prin restituirea unor plăți a împrumutului.

Prin referința depusă la 21 august 2021 SRL „Nivilen Tur”, reprezentat de avocatul Alexandru Tonu, a solicitat de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Cahul a expediat decizia contestată în adresa părților la 04 mai 2021 (f. d. 188), însă la materialele cauzei lipsesc probe, ce ar confirma recepționarea acesteia de către recurent.

Astfel, recursul declarat la 11 iulie 2021 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Incom Trans” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se

încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către SRL „Incom Trans”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Incom Trans” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Incom Trans” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic